

Chương 6

Garrett ghé nh p chân khi cùng Sarah i n trung tâm qu ng tr ng th tr n. “Dùng l i i ven bi n ch ?”

Sarah g t u r i xoay ng i h ng n ti m cà phê. Garrett i theo sau, duy trì kho ng cách ng n và t n d ng c h i quan sát cô k l ng h n. T i con h m, Sarah ã vô cùng ho ng lo n khi anh l i tên kh n kia ra. Bây gi , dù c gi v can m, cô v n r t s h i. Làn da cô tái nh t còn nh ng ngón tay run r y thi u ki m soát.

Garrett c n ph i s m gi i n cho Resnick, nh ng m i u tiên hàng u c a anh v n là m b o an toàn cho Sarah. H n n a, anh mu n cho cô c h i bình t nh l i và thoát kh i n i khi p s kia.

Ngoài nh ng s vi c hôm nay thì có chuy n gì ó ã x y ra v i cô. Garrett bi t ánh nhìn ó. Anh ã nhi u l n nhìn th y nó trong m t ch đầu. T i con h m, khi anh ch m vào cô, cô ã r t ng i l i và luôn c gi kho ng cách v i anh. Ch c h n k nào ó ã t ng làm h i cô.

T t c nh ng gì anh bi t là cô ã t o ra hàng phòng th quanh mình. Ánh m t y s h i c a cô toát ra v ng-ch m-vào-tôi.

Dù Sarah ã rút l i l i bu c t i và Garrett hi u nguyên nhân c a vi c làm ó, anh c ng không h có ý nh tên nh i x u xa kia thoát t i. Anh s Resnick x lý tên kh n ó.

Garrett không c phá v b u thnh l ng gi a h . Anh mu n t ra quan tâm ch không ph i s sàng. Giành c ni m tin c a cô s khó h n anh t ng. Vì th , anh ph i ti n hành th n tr ng tránh làm cô s h i.

Khi n nhà mình, Sarah ti n v phía hàng hiên nh ng l i ch t d ng b c, xoay ng i i đi n v i anh. Garrett c m nh n c cô ph i can m l m m i có th ng tr c m t anh th này. Trông Sarah nh th ch mu n ch y vào nhà và cài then c a l i. Th nh ng cô v n ng ây, c n l y môi d i và nhìn th ng vào m t anh. ôi m t cô có màu l c nh t sáng ng i và m áp.

“M t l n n a c m n anh”, cô kh nói. “Ch c anh ngh tôi là m t k iên, nh ng c m n anh vì t t c m i th , c vi c a tôi v nhà n a. Và... c m n vì ã không ép tôi quay l i n c nh sát.”

Garrett v a m m c i v a nhún vai nh th quy t nh c a cô ch ng quan tr ng gì v i anh. “Có gì âu. Tôi m ng vì mình ã n k p lúc.”

Vì không mu n làm cô c ng th ng, anh li n quay ng i i v phía nhà mình. úng lúc úng ch sao? Garrett ã suýt kh t m i khi l i b a t ó d dàng th t ra nh v y. Ngay khi cô r i kh i nhà, anh ã dõi theo và ch t n hai m i phút v nhà thay r i bám theo cô vào th tr n.

Garrett vào nhà, bước vào trong và ngay lập tức lấy khăn tắm ra. Trước tiên, anh gọi cho Resnick và thu thập ví của anh kèm theo tên của viên cảnh sát lần gần nhất công Sarah. Ngay tiếp sau, Resnick đã biết phải làm gì. Nếu anh cần gì nữa, ông ta sẽ liên hệ sau.

Khi gặp anh gọi cho Sam, và sự thật của anh trai nghe máy.

“Công việc trông thế nào rồi, em trai?”, Sam hỏi.

“Chào em chào anh thôi”, Garrett cúi đầu nói.

“Nhìn xem ra chuyện vui vẻ gì nhé. Khỏe không? Mọi thứ tuy vất vả chứ?”

Garrett lật nhào ra một lon bia trước khi đi tìm nguyên liệu làm món sandwich. “Mất khoảng không biết. Em đi câu cá, tập luyện và bơi lội.”

Sam khi làm bữa tối cho mình. Garrett cúi đầu vì biết điều mình vừa nói sẽ khiến anh khó chịu. Trong khi Sam bước ra khỏi nhà, nóng lòng chờ con gái chào thì Garrett lại cảm thấy thẹn thò nhiti.

“Này, Van đã xong nhiệm vụ và trở về nhà anh?”

“Rồi, sáng nay”, Sam trả lời. “Nó đang ngủ.”

“Ánh sáng nó hôm em. Em cần nhớ nó mọi lúc.”

“Không thể sao? Đã bao ngày nó không ngủ rồi?”

“Vâng, không thể”, Garrett sự thật nói. “Nếu anh cần thì em đã không gọi rồi.”

“Cái thế giới kiên nhẫn này”, Sam cầu nhàu. “Nếu vì chuyện này mà anh bỏ lỡ công việc, anh sẽ vào phòng chú ý. Bây giờ cô ý nghĩ tâm lý.”

Garrett cúi đầu khựng lại. “Chuyện về nhà anh sinh sao?”

“Chết tiệt, về nhà. Nếu cô ý không sớm sinh, anh sẽ sớm tính đến việc chuyện ra ngoài.”

Garrett thở dài. “Em không biết vì sao anh cứ nói điều vô nghĩa đó. Hai chúng ta đều biết anh là kẻ thích nói càn mả.”

“Giảm bớt, anh sẽ ánh sáng Van.”

Garrett cúi đầu khi nghe thấy những gì nói nhèn nhét và mặt thì ngẩn ngơ phía xa. Donovan vẫn khoái ng và sự thích b lồi khi gì nghĩ. Nhìn anh không muốn thêm ngày nào nữa tìm ra điều mình cần trong khi nó lại đang say gì cần.

“Anh muốn cái quái gì thế?” Giọng gái gọi của Donovan vang lên.

“Chào em trai. Anh cần chú ý tìm hiểu một chuyện.”

“Việc này không thể thêm vài tiếng nữa sao?”

Garrett nhúng mày. Thế này thì cấu trúc. Chắc hẳn nó thi u nghiêm trọng nên mới gọi gọi như thế.

“Úng, việc này không thể.”

“Quả thật mà b à?”, Donovan cầu nài. “Chết, em đừng p anh b n Hoss ã.”

Garrett kiên nhẫn chờ, gõ tay liên hồi lên mặt bàn cạnh lon bia. Quy tắc nh t n d ng trị t thì gian, anh dùng vai gối n tho i áp vào tai r i chu n b hai mi ng sandwich nhâm nhi cùng v i bia.

Vài phút sau, tiếng cầu nài cấu trúc của Donovan l i vang lên. “Chuyện quái gì quan trọng m c anh không thể em ng thêm vài tiếng nữa h ?”

“Anh c n chú tìm thông tin về Sarah Daniels.”

“Gì c ? Em ã a h s c a cô ta cho anh r i mà. Em th t không th tin n i.”

Garrett nhét mi ng sandwich vào mi ng r i l m b m nói. “Không phải, anh c n chú tìm hi u k l ng h n. Anh nghĩ mình thi u thông tin gì ó. Chú hãy kiểm tra t t c biên b n c a c nh sát có tên cô y, c b nh án n a. B t c th gì cho bi t cô y là n n nhân.”

M t kho ng t m d ng kéo dài. “N n nhân gì c , Garrett?”

“Anh c n chú tìm ra i u ó. Resnick ch giao cho chúng ta t p h s ch a thông tin liên quan gì a cô y, Lattimer và k b gi t kia. Anh c n thêm thông tin về cá nhân cô y c ng nh nh ng i u khi n cô y hay ho ng h t. Hôm nay cô y v a m i b t n công y.”

“Chuyện quái gì th ?”, Donovan nói xen vào. “M i vi c ó n c ch ? Anh có c n b n em n t i p vi n không?”

Garrett nu t c h p bia. “Ch ng có gì mà anh không th x lý. M t tên kh n ã c gi t túi xách của Sarah. Và cô y r i vào tình tr ng ho ng lo n. Ý anh là, vi c cô y s ch t khi p ch ng có gì b t th ng, nh ng chuy n này k l sao y. Lúc b n anh vào n c nh sát thì t nhiên cô y i ý, không mu n bu c t i k t n công r i c th b v . Có th cu i cùng Sarah c ng nh n ra cô y không mu n lôi kéo s chú ý về mình, nh ng anh nghĩ còn nguyên nhân khác n a. Anh mu n bi t nguyên nhân ó c ng nh m i thông tin tìm c, b i i phó v i cô y ch ng ph i vi c d dàng ãu.”

“C r i, em s xem mình có th tìm hi u c gì không. Khi nào xong, anh mu n em gi cho anh hay ng c l i?”

“H n m t tiếng n a anh s g i l i cho chú”, Garrett tr l i.

Donovan kh t m i. “Anh tin ch c lúc ó em có th tìm ra i u anh mu n sao?”

“Em là chuyên viên vi tính kia mà.”

“Ngài chuyên viên vi tính vì anh thôi, và anh có thể ‘hôn mê’ em rồi.”

Garrett hôn chót mọt cái rì cúp máy. Anh xấn tấn ăn cái sandwich rì n c n lon bia trước khi thông thì i n ch c a s , nhìn về phía nhà Sarah.

Khi t a sát vào c a, anh cau mày vì th y cô ang cúi u, ng i trên b c tam c p. Cô có v h t s c chán ch ng, hai vai tr u xu ng và gió bi n th i bay ph n uôi tóc. Cô ã vào nhà ch a?

Garrett không ch c mình lo l ng chuy n gì. Có th cô ch ang ng i th giã. Nh ng sau s vì c x y ra lúc nãy, anh không tin cô có th làm c i u ó. Anh cho r ng cô s tr n trong nhà và không xu t hi n trong m t kho ng th i gian ng n.

Sarah c a qu y nh ng ch là vùi m t vào hai lòng bàn tay r i lùa nh ng ngón tay vào tóc. Ch t ti t, cô ang khóc?

Lòng anh th t l i. Anh quay m t i, c m th y r i lo n tr c n i au ang hi n h u n i cô. ây là c h i t t nh t ghé qua và th hi n s c m thông hay làm b t c i u gì l y lòng ng i khác phái. Nh ng anh th à i loanh quanh v i Didier ngu xu n còn h n i m t v i n c m t c a ph n .

Garrett th dài. Anh s ph i qua bên ó. N u Sarah d tính l n tr n, anh ch c s không th y cô trong m y ngày. Và nh v y, anh s ch ng th m t n cô c.

Cho dù là i ngh đ ng, anh v n thích đ n thân vào n i nguy hi m, t h t m i th trong t m quan sát c a mình. Ít ra anh bi t mình ph i làm th ch t ti t gì trong nh ng tình hu ng ó: B n tr c, không c n h i han. Vì c y th t đ dàng. Nh ng ngh cách giành l y ni m tin c a m t ng i ph n ang vô cùng s hã i thì sao? úng th , anh hoàn toàn mù t t.

Chocolate. Ch ng ph i ph n nghi n th ó sao? Anh ã m y l n phe ph y thanh chocolate tr c m t Sophie và m i l i l m c a anh u c tha th h t.

Garrett i vào phòng ng và l c l i trong ba lô. Bên trong có khá nhi u thanh th c ph m b sung protein nh ng anh luôn c t gi u m t món ngon. Thanh chocolate nhân caramen. Không, anh s không hy sinh th này âu. Thay vào ó, anh ch n m t thanh chocolate s a r i ném cái túi lên gi ng.

Garrett c ý i ra b b i n và li c nhìn v phía Sarah l n n a. Cô v n không h ng y vì th anh r o b c th t nhanh. Anh mu n n th t g n t ng cô thanh chocolate này tr c khi cô ch y ù vào nhà.

Khi ch còn cách vài mét, Sarah b ng nhìn lên và th y anh. Cô v i tay gi ch t l y quai túi đ i chân nh th ngh r ng anh s gi t nó.

Anh ã l m. Sarah không khóc mà ang phi n mu n. G ng m t không son ph n và ôi m t ang ánh lên... v au th ng ph i không? Cô ch m rãi buông

cái túi, lau mặt, gọt tóc ra sau rồi chng hai tay xuống b c thang nhng ang l y can m u tranh. Ch t ti t, sau nhng vì c ã x y ra sáng nay, anh không th trách cô c.

“Này”, anh nói m t cách t nhiên. “Tôi th y cô c ng i yên ngoài này nên em cho cô m t món quà ây. Ch đâu cho tôi bi t ph n không th kh c t b t c ng i àn ông nào t ng chocolate cho cô y.”

Khi anh gi thanh chocolate ra, Sarah nhúu mày khó hi u. Rõ ràng cô ang b i r i khi ng c nhìn anh và thanh k o. R i cô nh n m t và l i g c u.

“Tôi không th vào trong ó”, nh gi ng nói.

T n d ng c h i cô không tránh né, Garrett ng i xuống bên c nh. “Vào trong nhà c a cô sao?”

Sarah g t u, tóc l i r xuống che khu t g ng m t. Garrett nh a tay g t tóc cô nh ng ã k p th i kìm l i. Anh th tay xuống ùi r i nhìn m m ra m t bi n.

Garrett chìa thanh k o ngang t m m t cô. Sau chút do d , cô nh n l y r i vu t tay trên l p gi y b c b c ngoài. Anh c m giác nh mình ang dùng n c thu n hóa m t con v t hoang dã v y.

“Vâng, nhà c a tôi”, cu i cùng cô nói. “Ôi Chúa i, tôi c m th y mình quá ngu ng c. Tôi c ng tr c c a mà không th b c vào trong.”

“Sao th !”

Sarah cúi u th ph n, gi ch t l y thanh k o. L c n m ó k t h p v i ánh m t tr i nóng b c s c làm thanh k o ch y nhoét ra.

“Tôi s ”, Sarah nói v i gi ng y au n. “Chúa i, tôi ghét c m giác ó. Tôi th y mình quá... vô d ng.” Cô xoay u, ôi m t sáng r c lên khi tìm ki m ánh m t c a anh. “Anh có hi u c m giác ó là gì không?” R i cô b t c i m a mai và nhìn i ch khác. “Ch c là không r i. Trông anh nh ng i ch ng bi t s là gì.”

“Tôi s nh ng ng i ph n khóc lóc”, anh th a nh n.

Cô b t c i. “May m n cho anh là tôi ã khóc h t n c m t t m y tháng tr c r i.”

“Tôi c ng s khá nhi u th , trong ó có nh ng ph n mang thai.”

Sarah l i xoay m t nhìn anh, gi t gi t môi. Ánh m t có chút t c gi n. “Tôi th y n t ng khi ph n , trong b t c hình th c nào, c ng khi n anh s hãi y.”

Garrett nhún vai. “H áng s và khó l ng. Tôi thà chi n u v i m t con l n r ng còn h n. Cô không th nào b n ph n c.”

L n này ti ng c i c a cô xu t phát t sâu bên trong. Âm thanh tr m, khàn khàn và th t hay, khi n anh ch ch m chú nhìn cô mà quên c ph n ng l i.

cho anh. “Anh cần dùng chìa ba chìa. Ý tôi là, cái chìa có hai chốt nh và chốt khóa thông thường.”

Garrett nhìn mặt bên lông mày nh nh không nói gì cả. Rồi anh xoay ng ì ra cả. Cô là người cũn th n, anh nghĩ th .

Sau m th i tìm hi u xem chìa nào tra l khóa nào, Garrett y c a m ra r i b c vào trong. Patches ang ng trên tr ng k kêu meo meo r i c p tai l i khi phát hi n anh là người l .

Garrett nhìn quanh, chú ý t i v tr ng tr i c a c n phòng. N i này ch ng hi n i h n ch anh là m y, m c dù anh th y cô có nh ng v t đ ng t th n. Có c ti vi n a ch . S t nh l ng bao ph c n nhà này. Ch có ti ng b c chân vang v ng khi anh men theo hành lang đ n t i phòng ng . Anh lén nhìn vào phòng t m, kinh ng c khi th y ðùng cá nhân không b v t b a bãi. Sau ó anh vào phòng ng , ch m chú quan sát chỉ c gi ng c đ n g n gàng và th c t là không h có chỉ c giày nào b v t trên sàn.

M t ng ì ng n n p. Chúa c u giúp anh.

Không có gì sai v trí c . Th t ra thì, trong phòng ch ng có gì. Garrett li c nhìn chỉ c va li v n còn nguyên sát c nh gi ng. c không h c b ra ngoài. Th m chí nh ng v t đ ng dùng trong phòng t m c ng không c l y ra.

Sarah ã chu n b s n sàng b tr n ngay khi có bi n.

N u anh nghĩ cô không h nh n th c rõ hoàn c nh c a b n thân thì anh ã l m. Resnick c ng l m n t. Ng ì ph n này hi u rõ th i gian c a mình có h n. Cô n m n p l s , ch ì t ng phút cho n khi cu c s ng o l n hoàn toàn.

Chúa i, ó không ph i là s ng!

C n t c gi n s c sôi trong c h ng cho t i khi anh n m th y v chua n ng m trên u l i. Và c n i th t v ng. Garrett c m th y vô cùng chán n n vì không bi t h t m i chuy n. Resnick ã không làm tròn nhi m v , b i gi anh ang ph i i m t v i m t ph n y bí m t. Và anh ph i bi t t ng t n v quá kh c a Sarah n u mu n tìm ra cách t t nh t i phó v i cô.

N u Sarah ch ch ng ki n m t v gi t ng ì thì nh ng chuy n này s không x y ra. K nào ó ã làm h i hay khi n cô vô cùng s hã. Vì c này làm anh phát iên. úng, Sarah ch mang tính ch t công vi c và anh luôn nghiêm túc th c hi n m i nhi m v c a mình. Nh ng anh c m th y b n n ng b o v c đ y sống b t c khi nào nhìn th y ng ì ph n y u u i, hay ho ng s kia. C m giác y l i không h mang tính ch t công vi c và anh b i r i không bi t gi i thích làm sao.

Garrett xoay ng ì và k t thúc cu c rà soát c n nhà. M c dù có hai chốt c nh c a tr c nh ng toàn b c a s trong nhà l i hoàn toàn không ch c ch n.

Kết quả có thể đã dàng trôi qua bất cứ cái gì nào, mặc dù anh ý cô đã chuyển cái tên trên cửa sổ phòng ngủ. Nó che khuất mặt cô như ở bên ngoài, nhưng cô cũng phải nghĩ rằng mình sẽ không.

Garrett trở ra phía ngoài nhìn Sarah và nói, nhưng mặt cô chỉ cảm thấy nó là một cuộc sống. “An toàn rồi.”

Hai vai cô rùng rợn và giọng nói trầm trầm. “Cảm ơn anh.”

Garrett chỉ liếc mắt nhìn cô. Cô đi ngang qua anh, vào trong nhà và khép cửa lại phía sau. Nhưng cô chỉ nghĩ, nhìn chằm chằm liếc vào những ánh sáng từ căn phòng thì hình ảnh cô cũng không.

“Này”, anh khẽ nói. “Tôi có ý này.”

Sarah nhìn về phía anh rồi chớp mắt, nhưng cô đã quên mất sự hiện diện của anh.

“Sau khi này, tôi đã đi siêu thị mua ít đồ ăn và gom góp những thứ bán ở đó. Tôi sống trong nhà lý tưởng vì nguyên vật liệu cần thiết thì rất rẻ. Tôi thích bia chứ? Tôi có sống trong nhà này.”

Sarah ngạc nhiên và không biết phải nói gì trước lời đề nghị của anh. Cô cau mày rồi mím môi, liếc nhìn mép bên trái về phía nhà anh, sau đó quay mặt nhìn anh trong lúc vẫn nhìn vào đôi mắt của mình.

“Cho đến khi xưa bạn cần đi siêu thị, cô hãy xem vì có bạn đang hành sự khi ngồi nhà này bất ổn.”

“Vâng”, Sarah thì thầm. Cô hít sâu một hơi rồi nói tiếp. “Cảm ơn anh. Món thì ngon nghe tuy vậy.”

Garrett mỉm cười rồi lướt qua không nhìn cô. Anh bước xuống bậc tam cấp rồi đi vào phòng của mình. Khi nhìn thấy anh xoay người và nhìn ra cô vẫn đang nhìn mình.

“Chỉ vài phút nhé, tôi sẽ quay lại ngay. Cô có thể chờ ngoài này nếu không thích vào trong phòng mình.”

Nếu cô nhìn về phía anh, cô có thể thấy ánh mắt anh nhìn cô khi cô đi ra khỏi phòng. “Cảm ơn anh.”

Ghi chú:

1. Tình yêu là một loại tình yêu đi kèm với các tình yêu trên quần áo thay vì các cảm xúc. Tùy thuộc vào cấu trúc của họ, khu vực sống có thể bao gồm toàn bộ trái tim hoặc chỉ một phần nào đó.